

Ændringsforslag. Det ærede Medlem for Solbæl Amts 3die Valgkreds udtrykte sig nemlig saaledes, at Forslaget kunde i og for sig være godt nok, men han vilde dog være imod gennem en saadan Bestemmelse at stasse Staten forøget Indtægt under den nuværende Regjering, med mindre man sørgede for, at Statens Indtægter ellers formindskedes med det samme Beløb. Jeg mindes ikke, at det ærede Medlem eller nogen Anden er fremkommen i Fjor ved Finantslovens Behandling med en lignende Bemærkning. Da forekom det mig, at man var enig om, at det vilde være henfigtsmæssigt ogsaa at faae her en Forøgelse af Statens Indtægter. Skulde det ærede Medlems Ønske gennemføres paa selve dette Lovforslag, ser jeg ikke rettere, end at det kun kan gøres paa den Maade, at de 10 pCt., Loven af 6te Marts 1869 nu bestemmer som Statsassens Fordel af Lotteriet, blive forandrede til 8 pCt.; thi det er ganske klart, at naar man forøger Tallet med en Femtedel og samtidig ned-sætter Statens Fordel af Lotterispillet med en Femtedel, vil det komme til at gaa lige op. Det vilde altsaa være det ærede Medlems Ideal. Skulde det ikke være hans Mening — og det tvivler jeg meget om, at det er — vil det, han ønsker, jo kun kunne gennemføres ved, at en Statsassens Indtægt nedsettende Lov bliver vedtagen samtidig med denne Lotterilov, altsaa skulde et endnu større Apparat der sættes i Bevægelse. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøtt) har vistnok overset, at det udtrykkeligt i Motiverne er angivet, at der hører en længere Tids Forberedelse til for at foretage Udvidelsen, og at altsaa en Finantslov vedtagen den 1ste April ikke vil sætte i Stand til at foretage Udvidelsen fra den 1ste April. Jeg har forstaaet Bestemmelsen i Lov af 6te Marts 1869 § 1 sidste Punktum saaledes, at en Forandring i det lovbestemte Tal af Lodsleder skal have Lovhjemmel. Bestemmes paa Finantsloven forstaaar jeg ikke saaledes, at det kun kan bestemmes paa Finantsloven, men at denne Lovhjemmel passende kan gives paa Finantsloven. Da Emnet er forholdsvis ubetydeligt, forlanger man nemlig ikke, at hele det store Apparat med en særskilt Lov skal sættes i Bevægelse; det er tilstrækkeligt, at det gøres paa Finantsloven. Det er jo imidlertid aabenbart, at en saadan Lovhjemmel gives ikke, fordi begge Rigsdagens Afdelinger ere enige om en Post paa Finantsloven, der gaar ud paa denne Forøgelse; dermed er Lovhjemmelen jo ikke given. Og naar man saa har fundet det besynderligt, at denne Regjering, eller at jeg, som ellers ikke har

taget i Betænkning at anvende § 25 i Grundloven, hvor det gjordes nødvendigt, ikke har skaffet Lovhjemmel ogsaa for dette, vil jeg dog henstille, om en Forøgelse af Klasse-lotteriets Lodder enten med 10,000, som foreslaet i Fjor paa Finantsloven, eller med 15,000, som nu foreslaet paa denne særlige Lov, egentlig kan gaa ind under Ordlyden af § 25: „I særdeles paatrængende Tilfælde“. Jeg vil henstille til ærede Medlemmer, om de egentlig finde, at det er et særligt paatrængende Tilfælde at lovgive i at faae Klasse-lotteriets Lodder udvidet fra 75,000 til 85 eller 90,000. Jeg tror altsaa at have handlet i god Overensstemmelse med de Principer, jeg ellers overbøvedet har fulgt og særlig med Hensyn til Anvendelsen af § 25, naar jeg ikke paa Grund af Enigheden imellem de to Thing ved Finantslovens Behandling paa dette Punkt har tilveiebragt Lovhjemmel for en Forøgelse af Klasse-lotteriets Lodder.

Zauber: Angaaende dette Punkt tør jeg dog maaske bemærke, at der paa Finantsloven findes en stor Række Poster, der lige-saa lidt kunne siges at være paatrængende nødvendige som det nærværende. Disse Poster har den høitærede Minister ikke taget i Betænkning at gjøre til Gjenstand for sin provisoriske Lovgivning. Det Nærværende har han dog næret Betænknelighed ved. Jeg priser den høitærede Minister for enhver Betænknelighed, han nærer i saa Henseende, men jeg finder dog Anledning til at fremhæve det Modsigende fra den høitærede Ministers Side mellem ikke at ville gjøre dette Forslag til Gjenstand for provisorisk Lovgivning, medens han har gjort en stor Række Udgifter, som ingenlunde kunne siges at være paatrængende, til Gjenstand for sin provisoriske Lovgivning, og optaget dem paa sine administrative Budgetter i Genhold til sin provisoriske Lovgivning. — Til det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) maa det være mig tilladt at sige, at jeg ikke har bebrejdet Ministeren, at han i nærværende Tilfælde ikke har udstedt en provisorisk Lov. Det hører til den Art behagelige Vendinger, som det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds under i sin Tale at bruge, naar han bestræber sig for at forsvare Regjeringen mod sine tidligere Meningsfæller, at sætte Regjeringens Færd i et gunstigt Lys i Modsetning til sine tidligere Meningsfællers; men jeg tror ikke, det er fornuddent, at komme nærmere ind derpaa. Det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds vilde gjerne forbeholde sig at være den Æneste,